

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) [Regulamentul Bruxelles IIb - Chestiuni În Materie Matrimonială Și În Materia Răspunderii Părinteș...](#) Germany

Regulamentul Bruxelles IIb - chestiuni în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești (reformare)

Germania

Germania

GĂSIREA INSTANȚELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 103 alineatul (1) litera (a) (prima parte) – Autoritățile publice sau orice altă autoritate autorizată să întocmească un act autentic astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) punctul (2) litera (b) și autoritățile publice autorizate să înregistreze un acord astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) punctul (3)

Nu se aplică.

În prezent, legislația germană nu conține acte autentice și acorduri privind separarea de drept și divorțul în sensul articolului 65 alineatul (1) care să aibă efecte juridice obligatorii în Germania, și nici acte autentice și acorduri în materia răspunderii părintești în sensul articolului 65 alineatul (2) care să fie executorii în Germania. Prin urmare, nu există în Germania acte autentice și acorduri care ar trebui, în temeiul regulamentului, să fie recunoscute sau executate într-un alt stat membru care intră sub incidența regulamentului. Din acest motiv, nu este necesar nici să se desemneze autoritățile responsabile cu întocmirea actelor autentice în sensul articolului 2 alineatul (2) punctul 2 litera (b) și cu înregistrarea acordurilor în sensul articolului 2 alineatul (2) punctul 3.

Articolul 103 alineatul (1) litera (a) (a doua parte) – Autoritățile administrative care acordă asistența judiciară menționată la articolul 74 alineatul (2)

Nu există.

Sistemul juridic german nu prevede în prezent proceduri gratuite în fața unei autorități administrative în sensul articolului 74 alineatul (2).

Articolul 103 alineatul (1) litera (b) (prima parte) – Instanțele competente să elibereze certificate privind o hotărâre, în temeiul articolului 36 alineatul (1), și instanțele și autoritățile competente să elibereze un certificat pentru un act autentic sau un acord, astfel cum se menționează la articolul 66

Instanța competentă să emită un certificat privind o hotărâre judecătorească [articolul 36 alineatul (1)]:

instanța judecătorească care a pronunțat hotărârea.

Instanțele și autoritățile competente să elibereze un certificat referitor la un act autentic sau la un acord (articolul 66):

Nu se aplică.

În prezent, legislația germană nu prevede acte autentice sau acorduri care ar trebui să fie, în temeiul articolului 65, recunoscute sau executate într-un alt stat membru care intră sub incidența regulamentului. Din acest motiv, nu este necesar să se elibereze certificate în temeiul articolului 66 și nici să se stabilească responsabilitatea pentru eliberarea acestora.

Articolul 103 alineatul (1) litera (b) (a doua parte) – Instanțele competente pentru rectificarea certificatelor menționate la articolul 37 alineatul (1) și la articolul 48 alineatul (1), instanțele competente să elibereze un certificat care indică lipsa sau limitarea forței executorii, menționat la articolul 49; și instanțele și autoritățile competente să rectifice certificatele emise în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) și menționate la articolul 67 alineatul (1)

Instanța competentă să rectifice [articolul 37 alineatul (1) și, respectiv, articolul 48 alineatul (1)] un certificat (articolele 36 și 48) referitor la o hotărâre: instanța judecătorească care a eliberat certificatul.

Instanța competentă să elibereze un certificat privind lipsa sau limitarea forței executorii a unei hotărâri certificate (articolul 49): instanța care a suspendat sau a limitat forța executorie a hotărârii.

Instanțele și autoritățile competente să rectifice [articolul 67 alineatul (1)] un atestat (articolul 66) referitor la un act autentic sau la un acord: Nu există. În prezent, legislația germană nu prevede acte autentice sau acorduri care ar trebui să fie, în temeiul articolului 65, recunoscute sau executate într-un alt stat membru care intră sub incidența regulamentului. Din acest motiv, nu este necesar să se elibereze certificate în temeiul articolului 66 sau să se rectifice certificatele în temeiul articolului 67 și nici să se stabilească competența de eliberare și de rectificare a acestora.

Articolul 103 alineatul (1) litera (c) – instanțele competente pentru recunoașterea unei hotărâri [articolul 30 alineatul (3)] și pentru refuzul recunoașterii [articolul 40 alineatul (2)], precum și instanțele și autoritățile competente în ceea ce privește refuzul executării, contestare sau calea de atac inițiale sau ulterioare menționate la articolul 58 alineatul (1), la articolul 61 alineatul (2) și la articolul 62

Pentru:

- recunoașterea unei hotărâri [articolul 30 alineatul (3)]
- refuzul recunoașterii [articolul 40 alineatul (1)]
- refuzul executării [articolul 58 alineatul (1)] pentru motivele de refuz prevăzute la articolul 39 coroborat cu articolul 41, articolul 50, articolul 56 alineatul (6) și articolul 68 alineatul (2) și (3)

este responsabilă

1. în primul rând: instanța de dreptul familiei în a cărei jurisdicție persoana împotriva căreia se formulează cererea sau copilul la care se referă hotărârea își are reședința obișnuită în momentul introducerii acțiunii;
2. în cazul în care nu se stabilește o competență în temeiul acestei dispoziții: instanța de dreptul familiei în a cărei jurisdicție apare, în momentul inițierii procedurii, interesul pentru constatare sau nevoia de îngrijire;
3. în cazul în care nu se stabilește o competență nici în temeiul acestei dispoziții: instanța chemată să se pronunțe în circumscripția „Kammergericht” (Tribunalul Regional Superior al Landului Berlin) (și anume instanța de dreptul familiei din Pankow).

Competența prevăzută la literele (a) și (b) este concentrată în fiecare caz, pentru întreaga circumscripție a unui tribunal regional superior, la instanța de dreptul familiei în a cărei circumscripție își are sediul respectivul tribunal regional superior. Competența acestei instanțe de dreptul familiei se extinde, așadar, la întreaga circumscripție a tribunalului regional superior. În plus, guvernele landurilor sunt autorizate să concentreze competențele la o altă instanță de dreptul familiei din circumscripția tribunalului regional superior sau, în cazul în

care într-un land sunt stabilite mai multe tribunale regionale superioare, la o instanță de dreptul familiei pentru circumscripțiile tuturor sau ale mai multor tribunale regionale superioare. Rămâne de văzut în ce măsură guvernele landurilor vor recurge la această autorizație.

În ceea ce privește motivele de refuz al executării [articolul 58 alineatul (1)] în temeiul unor motive prevăzute în legislația națională germană privind executarea aprobate prin articolul 57

trebuie să se facă o diferențiere între următoarele elemente:

- Calea de atac imediată prevăzută la articolul 87 alineatul (4) din FamFG (legea germană privind cauzele de dreptul familiei și în materie de proceduri contencioase) împotriva hotărârilor luate în cadrul procedurii de executare poate fi introdusă la instanța de dreptul familiei care a emis hotărârea sau la instanța de apel competentă (tribunalul regional superior în a cărui circumscripție se află instanța de dreptul familiei care a emis hotărârea contestată).
- Pentru hotărârea cu privire la calea de atac împotriva modalității de executare de către executorul judecătoresc în temeiul articolului 766 din Codul de procedură civilă (ZPO) este competentă să se pronunțe instanța de dreptul familiei care are competența de a executa acest titlu. A se vedea în acest sens informațiile privind articolul 103 alineatul (1) litera (d).
- Instanța care s-a pronunțat în primă instanță cu privire la cererea de refuz al executării sau care ar trebui să se pronunțe cu privire la o astfel de cerere are competență exclusivă în ceea ce privește contestația la executare prevăzută la articolul 767 din ZPO privind titlurile referitoare la rambursarea cheltuielilor de judecată (decizii privind cheltuielile de judecată). A se vedea în acest sens informațiile de mai sus.

Calea de atac [articolul 61 alineatul (2)] poate fi introdusă la instanța de dreptul familiei a cărei hotărâre este contestată sau la tribunalul regional superior competent pentru instanța de dreptul familiei. Instanța competentă să soluționeze recursurile ulterioare (articolul 62) este Curtea Federală de Justiție.

Articolul 103 alineatul (1) litera (d) – autoritățile competente în materie de executare menționate la articolul 52

Trebuie să se facă o distincție între următoarele elemente:

Pentru executarea, în temeiul capitolului IV din Regulamentul (UE) 2019/1111, a unui titlu privind predarea sau returnarea persoanelor sau reglementarea vizitelor se aplică aceleași norme de competență ca cele prevăzute la articolul 103 alineatul (1) litera (c) în ceea ce privește recunoașterea unei hotărâri judecătorești, nerecunoașterea și neexecutarea din motive de drept al Uniunii.

Pentru executarea, în temeiul capitolului IV din Regulamentul Bruxelles IIb, a unui titlu care nu vizează predarea sau returnarea persoanelor sau reglementarea vizitelor – în special a unei hotărâri privind cheltuielile de judecată – competența este determinată de normele generale privind executarea actelor în materie civilă și comercială. În acest sens, se pot consulta informațiile disponibile la adresa https://e-justice.europa.eu/52/RO/how_to_enforce_a_court_decision?GERMANY&init=true&member=1.

Articolul 103 alineatul (1) litera (e) – căile de atac împotriva unei hotărâri privind cererea de refuz al executării menționată la articolele 61 și 62

Calea de atac menționată la articolul 61 este calea de atac imediată. Calea de atac ulterioară în sensul articolului 62 reprezintă recursul.

Articolul 103 alineatul (1) litera (f) – numele, adresele și mijloacele de comunicare ale autorităților centrale desemnate să asiste la aplicarea regulamentului în materia răspunderii părintești. În cazul în care sunt desemnate mai multe autorități centrale, competența teritorială și materială a fiecărei autorități centrale trebuie indicată astfel cum se menționează la articolul 76

Autoritatea centrală menționată la articolul 76 este Oficiul Federal de Justiție (*Bundesamt für Justiz – Bfj*).

Adresa poștală este:

Bundesamt für Justiz

Referat II 3

53094 Bonn.

Acesta poate fi contactat prin telefon, fax sau e-mail, după cum urmează:

Telefon: +49 228 99 410-5212

Fax: +49 228 410-5401

E-mail: int.sorgerecht@bfj.bund.de.

Articolul 103 alineatul (1) litera (g) - dacă este cazul, categoriile de rude apropiate, pe lângă părinți, la care copilul poate fi plasat pe teritoriul unui stat membru, fără acordul prealabil al statului membru respectiv, astfel cum se menționează la articolul 82

Nu există.

Germania nu a făcut uz de posibilitatea prevăzută la articolul 82 de a excepta anumite categorii de rude apropiate de la cerința obținerii unei aprobări pentru plasamentul transfrontalier al copiilor în Germania.

Articolul 103 alineatul (1) litera (h) - limbile instituțiilor Uniunii Europene, altele decât limba proprie a unui stat membru, în care comunicările către autoritățile sale centrale pot fi acceptate în conformitate cu articolul 91 alineatul (3)

Pe lângă limba germană, engleza este acceptată ca limbă de comunicare către autoritatea centrală.

Articolul 103 alineatul (1) litera (i) - limbile acceptate pentru traducerea cererilor și a documentelor însoțitoare trimise în temeiul articolelor 80, 81, 82 și a câmpurilor pentru text liber ale certificatelor menționate la articolul 91 alineatul (2)

Limba germană.

■ Ultima actualizare: 02/08/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.